

Geschreven door Tim Collins
Geïllustreerd door Steven Wood

Ontwerp binnenwerk door Zoe Bradley
Omslagontwerp door John Bigwood
en Marieke Oele

Vertaling door Mariella Manfré

ISBN 978 90 00 40250 2
NUR 282 / 283

© 2026 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv
Oorspronkelijke titel: *Traitor Island*

Oorspronkelijke uitgever: © 2025 Buster Books, an imprint of Michael O'Mara Books
Limited, 9 Lion Yard, Tremadoc Road, London SW4 7NQ
Boekverzorging: Asterisk*, Amsterdam

www.de-leukste-kinderboeken.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining,
AI training and similar technologies.

GEVAAR!

Je ruimteschip heeft moeten landen op een eiland op een buitenaardse planeet. De computer is met angstaanjagend nieuws gekomen, en nu zit je hier vast.

Op het schip blijven is gevaarlijk, maar buiten proberen in leven te blijven is dat ook. JIJ moet bedenken wat je gaat doen.

Begin op **bladzijde 6** en volg de instructies onder aan iedere bladzijde. Al snel zul je beslissingen moeten nemen die je naar de ondergang leiden of naar de veiligheid. Ze leiden je misschien ook naar lastige puzzels.

Tref je een rampzalig einde? Geen zorgen! Ga gewoon terug naar het begin en probeer het nog een keer.

Succes. En vertrouw niet zomaar iedereen...

DE BEMANNING

?

JIJ, een briljante jonge architect.
Jouw ontwerp voor de nieuwe kolonie op de
planeet is uit duizenden andere gekozen.

Aki
Informaticus

Max
Survivalexpert

Seema
Kapitein

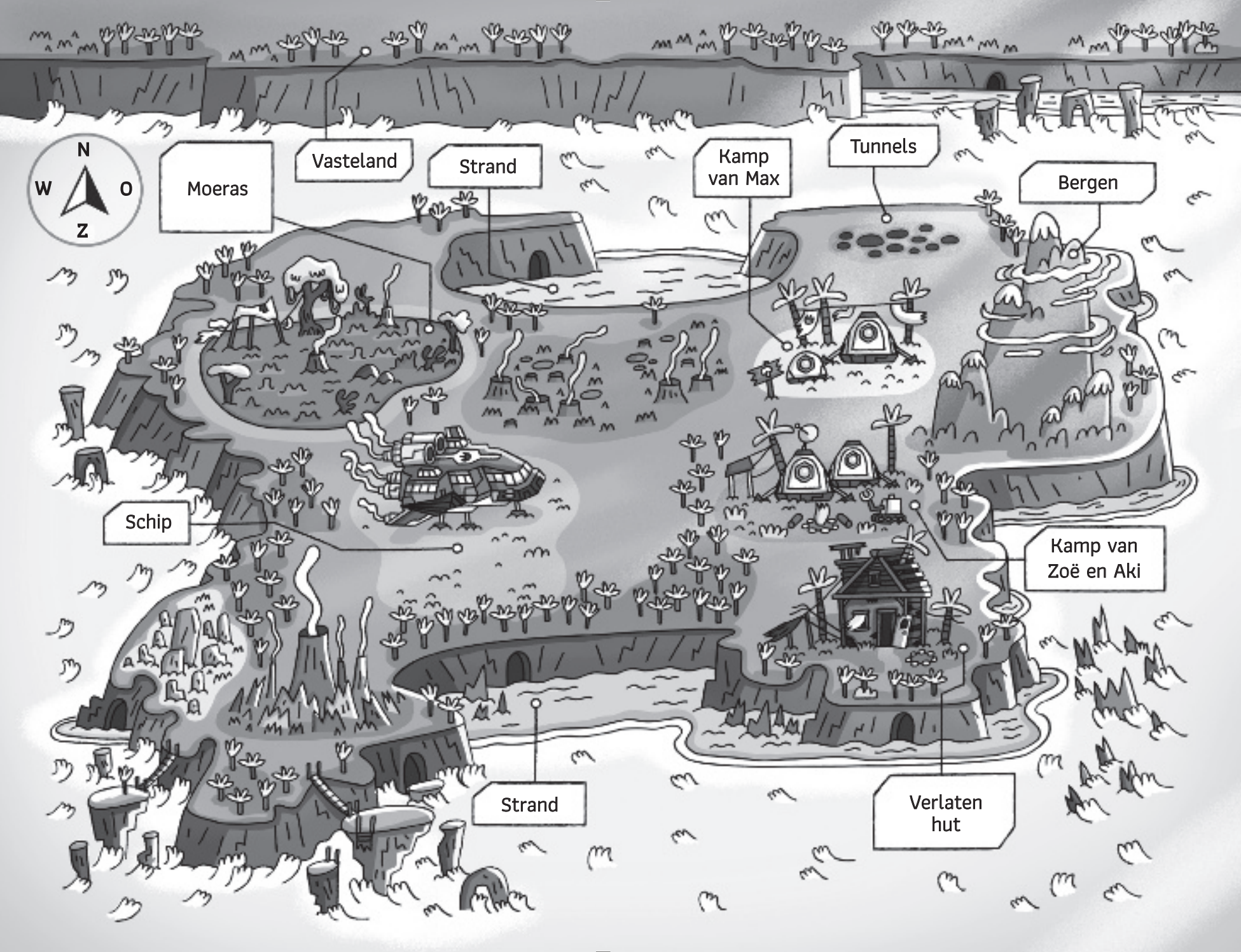
Keisha
Machinist

Zoë
Planten- en
dierenexpert

Clem
Ruimtevaartagentschap-
vertegenwoordiger

Moeras

Vasteland

Strand

Kamp van Max

Tunnels

Bergen

Schip

Strand

Kamp van Zoë en Aki

Verlaten hut

START!

Je schip stijgt op in een dikke stofwolk. Door het raam in de cockpit kijk je naar de planeet Tiresias. De dichte bossen worden groene vlekken op de platte, zanderige vlaktes.

Tiresias was perfect. Jullie gingen erheen om te kijken of het een geschikte planeet was voor een nieuwe kolonie, en dat was hij zeker. Het was er niet te heet of te koud, er was water en er leefde verder niets. De ideale plek voor mensen die wilden ontsnappen aan alle problemen op aarde.

Jullie hebben twee leden van de bemanning, Malik en Olivia, op de planeet achtergelaten en keren nu terug naar aarde om het ruimtevaartagentschap te vertellen dat ze er kunnen gaan bouwen.

Jouw ontwerp zal ongetwijfeld binnenkort gerealiseerd worden op het land onder je.

Die pezierige gedachten komen abrupt tot stilstand. De stuwraketten stoppen ermee, en even zweven jullie boven de planeet. En dan zinken jullie naar beneden.

‘NOODLANDING,’ meldt de computer van het schip. De kunstmatige stem is kalm, maar de rest van het team snakt ongerust naar adem.

Seema, jullie kapitein, leunt naar voren en praat in de microfoon van het schip. ‘Geef de reden aan.’

‘BUITENAARDSE LEVENSVORM WAARGENOMEN AAN BOORD,’ meldt de computer.

Ga verder op de volgende bladzijde.

Clem springt op van zijn stoel en wijst naar het bedieningspaneel. ‘Negeer het,’ zegt hij. ‘Ik heb hier geen tijd voor.’

Aki, de informaticus, duwt Clems handen weg. ‘Dat kan niet,’ zegt hij. ‘We moeten het protocol van het ruimtevaartagentschap volgen.’

Jullie storten naar beneden en lijken op een klein eiland af te stevenen, op een paar kilometer van de kust van de grote landmassa die jullie hebben verkend.

Met een norse blik wijst Seema op Clems stoel. ‘Tijdens het landen moet iedereen blijven zitten,’ zegt ze. ‘Geen uitzonderingen.’

Clem zucht en doet zijn gordel weer om.

Zoë leunt over hem heen en kijkt naar Seema. ‘Ik denk dat Clem deze keer gelijk heeft,’ zegt ze. ‘We hebben drie weken onderzoek gedaan op Tiresias en niets gevonden. Hoe kan er nou een alien aan boord zijn geslopen als we er de hele tijd geen hebben gezien?’

‘Een buitenaardse levensvorm hoeft er niet uit te zien als een groene, slijmerige klont,’ zegt Max. Hij draait zich om en richt zijn donkerbruine ogen op Zoë. ‘Weleens van Missie 13 gehoord?’ vraagt hij. ‘Het ruimtevaartagentschap praat er liever niet over. Maar ik ben erachter gekomen. Een buitenaardse levensvorm nam een bemanningslid over. De besmetting verspreidde zich een voor een naar de anderen totdat het schip werd vernietigd. De levensvorm waar we het over hebben, zou een van ons kunnen zijn.’

‘IK KAN BEVESTIGEN DAT DAT EEN MOGELIJKHEID IS,’ meldt de computer.

Ga verder op de volgende bladzijde.

Iedereen werpt zenuwachtige blikken op elkaar en deinst terug op zijn of haar stoel, alsof zelfs een paar extra millimeter ruimte je veiliger zou maken.

Jullie konden het allemaal zo goed met elkaar vinden tijdens de missie. Jullie hebben samen getraind, samen gereisd en samen de planeet verkend. Nu voelt het alsof jullie weer zeven vreemden zijn. Vijanden zelfs.

Je bestudeert je teamgenoten een voor een. Seema, Keisha, Aki, Zoë, Max en Clem zien er allemaal net zo uit als altijd. Toch zou een van hen een vijandige alien kunnen zijn die erop belust is om je over te nemen.

Seema leunt naar voren en pakt met trillende vingers de microfoon. 'Computer, geef informatie over Missie 13,' zegt ze.

'VERTROUWELIJK,' meldt de computer.

Je voelt je hartslag versnellen. Je vraagt je af of deze missie ook vertrouwelijke informatie zal worden als alles misgaat.

'Ik heb erover gehoord,' zegt Keisha. 'Ze noemden de besmette bemanningsleden "verraders".' Ze drukt haar handpalm op haar voorhoofd. 'Ze gaven de besmetting zo door aan de anderen.'

'Je moet hun pols wegduwen,' zegt Max. 'Maar dat is moeilijk, want ze worden sterker en sneller als ze veranderd zijn.'

Keisha laat haar hand zakken en je ziet dat die trilt. 'Dan kan ik het niet zijn,' zegt ze. 'Want ik voel me op het moment zo zwak als een lammetje.'

Ga verder op de volgende bladzijde.

Het schip duikt naar een platte vlakte in het midden van het eiland, en je voelt je maag zich omkeren. Jullie zijn aan alle kanten omringd door dichtbegroeide bossen.

'HET RUIMTEVAARTAGENTSCHAP HOUDT JULLIE OP DIT EILAND IN QUARANTAINES TOTDAT DE SITUATIE IS OPGEHELD,' meldt de computer.

'En dat betekent?' vraagt Seema.

De computer reageert niet.

'De computer kan ons niet opdragen om elkaar in gevaar te brengen,' zegt Aki. 'Maar ik vermoed dat hij ons zal laten gaan als we afkomen van degene die is besmet.'

Het schip landt en Seema maakt haar veiligheidsgordel los. 'Laten we dit in de kantine verder bespreken.'

Max schudt zijn hoofd. 'Echt niet,' zegt hij. 'Ik volg geen bevelen van jou of wie dan ook. Ik waag het er in mijn eentje wel op op het eiland.'

Seema laat haar hand op een rode knop vallen.

'UITGANG AFGESLOTEN,' meldt de computer.

Aki leunt naar voren en tikt een aantal knoppen achter elkaar in.

'TERUGGEDRAAID,' meldt de computer.

Hij kijkt naar Seema en haalt zijn schouders op. 'Sorry, kapitein,' zegt hij. 'Maar we moeten zelf kunnen beslissen of we blijven of niet.'

'Ik heb hier nog steeds de leiding,' zegt Seema. 'En we kunnen dit alleen oplossen als we samenwerken.'

'Ik weet dat ik de verrader niet ben.' Max klikt zijn veiligheidsgordel los en staat op. 'Jullie doen maar wat jullie willen.'

Ga verder op de volgende bladzijde.